

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmeti br. IT-05-88-A
Datum: 14. mart 2014.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Patrick Robinson, predsjedavajući
sudija William H. Sekule
sudija Fausto Pocar
sudija Arlette Ramaroson
sudija Mandiaye Niang

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 14. marta 2014.

TUŽILAC

protiv

**VUJADINA POPOVIĆA
LJUBIŠE BEARE
DRAGE NIKOLIĆA
RADIVOJA MILETIĆA
VINKA PANDUREVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU VINKA PANDUREVIĆA ZA
PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Peter Kremer QC

Obrana:

g. Zoran Živanović i gđa Mira Tapušković za g. Vujadina Popovića
g. John Ostojić za g. Ljubišu Bearu
gđa Jelena Nikolić i g. Stéphane Bourgon za g. Dragu Nikolića
gđa Natacha Fauveau Ivanović i g. Nenad Petrušić za g. Radivoja Miletića
g. Peter Haynes QC i g. Simon Davis za g. Vinka Pandurevića

Prijevod

ŽALBENO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbena vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu u ime Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu", koji je Vinko Pandurević (dalje u tekstu: Pandurević) podnio na javnom osnovu s povjerljivim dodatkom 9. decembra 2013. godine.¹ Tužilaštvo je odgovorilo 13. decembra 2013. godine.² Istoga dana Nizozemska je, kao zemlja domaćin, objavila da se ne protivi privremenom puštanju na slobodu Pandurevića.³ Dana 19. decembra 2013. godine Pandurević je podnio zahtjev za ulaganje replike, zajedno s prijedlogom replike.⁴

I. KONTEKST

2. Pandurević je u pretpretresnoj fazi postupka podnio dva zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu, koje je Pretresno vijeće II Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) odbilo.⁵ Tokom pretresne faze postupka Pandurević je podnio još dva zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu, koji su odobreni iz razloga saosjećajnosti. Prvi puta, u decembru 2007. godine, Pretresno vijeće je Pandurevića privremeno pustilo na slobodu kako bi prisustvovao parastosu pokojnog oca.⁶ Drugi put, u julu 2008. godine, Pretresno vijeće je Pandurevića privremeno pustilo na slobodu kako bi posjetio bolesnu majku.⁷

¹ Povjerljivi dodatak sadrži Garanciju Vlade Republike Srbije (dalje u tekstu: Garancija).

² Odgovor tužilaštva na Pandurevićev Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, 13. decembar 2013. (povjerljivo; javna redigovana verzija podnijeta je 16. decembra 2013.) (dalje u tekstu: Odgovor).

³ Korespondencija načelnika Odjeljenja zemlje domaćina u ime ministra stranih poslova u Nizozemskoj u vezi s privremenim puštanjem na slobodu Vinka Pandurevića, 13. decembar 2013. (povjerljivo).

⁴ Odobrenje za ulaganje replike i replika Vinka Pandurevića na Odgovor tužilaštva na Zahtjev u ime Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu, 19. decembar 2013. (dalje u tekstu: Zahtjev za ulaganje replike, odnosno Replika).

⁵ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-PT, Nalog po obnovljenom Pandurevićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 6. juni 2006.; *Tužilac protiv Vinka Pandurevića i Milorada Trbića*, predmet br. IT-05-86-PT, Odluka po zahtjevu Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu, 18. juli 2005. V. takođe *Tužilac protiv Vinka Pandurevića i Milorada Trbića*, predmet br. IT-05-86-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se Vinku Pandureviću odbija molba za privremeno puštanje na slobodu, 3. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka od 3. oktobra 2005.).

⁶ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Pandurevićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosjećajnosti, 11. decembar 2007.

⁷ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Pandurevićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 21. jul 2008. (javna redigovana verzija).

Prijevod

3. Dana 10. juna 2010. godine Pretresno vijeće osudilo je Pandurevića, na osnovu članova 3, 5(a), 5(h), 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), za pomaganje i podržavanje ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja, kao i za ubistvo, progon i druga nehumana djela (prisilno premještanje) kao zločin protiv čovječnosti. Pretresno vijeće je takode osudilo Pandurevića, na osnovu članova 3, 5(a) i 7(3) Statuta, za ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja i ubistvo kao zločin protiv čovječnosti.⁸ Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina.⁹

4. Dana 22. februara 2011. godine, Žalbeno vijeće odobrilo je Pandurevićev zahtjev za privremeno puštanje na slobodu kako bi posjetio svoju bolesnu majku.¹⁰ Dana 11. januara 2012. godine Žalbeno vijeće odobrilo je Pandurevićev zahtjev za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosjećajnosti kako bi prisustvovao parastosu i pomenu za svoju pokojnu majku.¹¹ Najzad, dana 6. juna 2012. godine, Žalbeno vijeće je odbilo Pandurevićev zahtjev za privremeno puštanje na slobodu kako bi prisustvovao vjenčanju svoje jedine kćeri u Beogradu, Republika Srbija, kako bi tamo deponovao svoje biometrijske podatke radi izdavanja lične karte.¹²

II. MJERODAVNO PRAVO

5. Pravilo 65(I) Pravilnika predviđa da Žalbeno vijeće može odobriti privremeno puštanje na slobodu osuđenih lica dok čekaju ishod žalbenog postupka ili na neko određeno vrijeme ako se uvjerilo: (i) da će se žalilac, ako bude pušten, pojaviti na žalbenom pretresu, odnosno da će se predati u pritvor po isteku određenog roka; (ii) da žalilac, ako bude pušten, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju

⁸ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Presuda, 10. juni 2010. (javna redigovana verzija) (Prvostepena presuda), str. 831-832. V. Prvostepena presuda, par. 2110.

⁹ Prvostepena presuda, str. 832.

¹⁰ Odluka po hitnom zahtjevu Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosjećajnosti, 22. februar 2011. (povjerljivo) (dalje u tekstu: Odluka od 22. februara 2011).

¹¹ Odluka po hitnom zahtjevu Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosjećajnosti, 11. januar 2012. (dalje u tekstu: Odluka od 11. januara 2012.).

¹² Odluka po zahtjevu u ime Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu, 6. jun 2012. (dalje u tekstu: Odluka od 6. juna 2012.).

Prijevod

drugu osobu; i (iii) da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo puštanje.¹³ Ti se uslovi moraju uzeti u obzir kumulativno.¹⁴ Žalbeno vijeće podsjeća da "o tome da li žalilac ispunjava te uslove treba odlučivati na osnovu kriterijuma najveće vjerovatnoće, a Žalbeno veće, ocjenjujući uvjerljivost dokaza, treba da uzme u obzir činjenicu da je pojedinac već osuđen".¹⁵ Diskreciona odluka o tome da li su uslovi iz pravila 65 Pravilnika ispunjeni donosi se od slučaja do slučaja.¹⁶

III. PRELIMINARA PITANJA

6. Pandurević traži odobrenje radi podnošenja replike.¹⁷ Žalbeno vijeće napominje da u slučajevima kad se zahtjev podnosi u žalbenom postupku u kojem se rješava po žalbi na presudu, strana koja podnosi zahtjev može podnijeti repliku u roku od četiri dana od podnošenja odgovora, bez da prvo za to traži odobrenje.¹⁸ Žalbeno vijeće konstatuje da Zahtjev za podnošenje replike i Replika podneseni šest dana nakon Odgovora, dakle, dva dana nakon isteka roka za podnošenje replike. Žalbeno vijeće primjećuje da Pandurević nije pokušao da opravda kasno podnošenje Replike. Žalbeno vijeće podsjeća da se "proceduralni rokovi moraju poštovati, [...] oni su neizbježni za propisno funkcionisanje Međunarodnog suda i ispunjenje misije sprovođenja pravde. Kršenja rokova, bez pokazanog valjanog razloga, neće se tolerisati".¹⁹ Žalbeno vijeće stoga odbija Zahtjev za podnošenje Replike i Repliku neće razmatrati kao valjano podnijetu.

¹³ Odluka po hitnom zahtjevu Vujadina Popovića za privremeno puštanje iz pritvora iz razloga saosjećajnosti, 30. januar 2013. (dalje u tekstu: Odluka od 30. januara 2013), str. 3.

¹⁴ Odluka od 30. januara 2013, str. 3 i reference koje se tamo navode.

¹⁵ Odluka od 11. januara 2012., par. 5 i reference koje se tamo navode.

¹⁶ Odluka od 30. januara 2013., str. 3 i reference koje se tamo navode.

¹⁷ Zahtjev za ulaganje replike, par. 2.

¹⁸ Uputstvo o postupku podnošenja pismenih podnesaka u žalbenom podnesku pred Međunarodnim sudom, IT/155 Rev. 4, 4. april 2012., par 14. V. takođe, npr. Javna redigovana verzija Odluke po molbi Vujadina Popovića za privremeno puštanje iz pritvora iz razloga saosjećajnosti, 16. januar 2013., fusnota 1 i reference koje se tamo navode.

¹⁹ *Tužilac protiv Batona Haxhiua*, predmet br. IT-04-84-R77.5-A, Odluka o prihvatljivosti najave žalbe na Prvostepenu odluku, 4. septembar 2008., par. 16, u kom se citira predmet *Tužilac protiv Clémenta Kayisheme i Obeda Ruzindane*, predmet br. ICTR-95-1-A, Presuda (obrazloženje), 4. decembar 2001. (original na francuskom jeziku izrečen je 1. juna 2001., a pismena verzija je izdata 19. jula 2001.), par. 46.

IV. ARGUMENTACIJA

7. Pandurević traži da po zaključenju žalbenog pretresa i tokom ostatka žalbenog postupka privremeno boravi na slobodi.²⁰ On tvrdi da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju privremeno puštanje na slobodu: (i) u pritvoru je proveo više od dvije trećine svoje kazne zatvora u trajanju od 13 godina; (ii) postupak koji se protiv njega vodi ušao je u sedmu godinu; (iii) uvijek je poštovao prijašnje uslove privremenog boravka na slobodu; i (iv) u pritvoru se dobro vladao.²¹ Osim toga, Pandurević tvrdi da ima malo izgleda da će tokom daljnjeg postupka nakon žalbenog pretresa i prije izricanja drugostepene presude biti potrebno da se on fizički nalazi u Nizozemskoj.²²

8. Pandurević tvrdi da ne postoji opasnost od njegovog bijega iz više razloga.²³ Prvo, mogućnost da će mu biti izrečena nepovoljna drugostepena presuda nije mu poticaj za bijeg, jer je i povoljan ishod jednako vjerovatan.²⁴ Drugo, dobrovoljnom predajom Međunarodnom sudu i, kasnije, korištenjem svog prava na žalbu, Pandurević je pokazao da ima namjeru da dovrši svoj sudski postupak.²⁵ Treće, on ističe svoje dobro vladanje u pritvoru i poštivanje uslova prethodnih privremenih puštanja na slobodu.²⁶ Četvrto, on je već izdržao dvije trećine svoje kazne, što smanjuje svaki poticaj na bijeg.²⁷ Najzad, on predlaže, ako bude potrebno, režim privremenog puštanja na slobodu koji je posebno zamišljen tako da ne postoji realna bojazan da se neće predati u pritvor i upućuje u vezi s tim na Garanciju.²⁸

9. Pandurević dalje tvrdi da ne predstavlja opasnost za nijednu žrtvu, svjedoka ili drugu osobu.²⁹ On tvrdi da nikada nije bilo nikakve sugestije da je on pokušao da utiče na

²⁰ Zahtjev, par. 1, 24.

²¹ Zahtjev, par. 21-22.

²² Zahtjev, par. 23.

²³ Zahtjev, par. 11-18.

²⁴ Zahtjev, par. 11.

²⁵ Zahtjev, par. 12-13.

²⁶ Zahtjev, par. 14-15.

²⁷ Zahtjev, par. 16.

²⁸ Zahtjev, par. 17-18; Garancija.

²⁹ Zahtjev, par. 19-20.

Prijevod

svjedoke.³⁰ On takođe tvrdi da u ovoj fazi postupka uticanje na svjedoke ne bi ni na koji način moglo uticati na odluku Žalbenog vijeća.³¹ Najzad, Pandurević tvrdi da bi ga predloženi uslovi privremenog boravka na slobodi spriječili da stupi u kontakt s bilo kojim svjedokom.³²

10. Tužilaštvo se protivi Zahtjevu.³³ Ono tvrdi da postoji opasnost od Pandurevićevog bijega jer postoji stvarna opasnost da mu zbog žalbi tužilaštva na oslobađajuću presudu i kaznu bude produžena kazna zatvora.³⁴ Tužilaštvo takođe tvrdi da je Pandurević i ranije bježao pred pravdom i napominje da je Pandurević, nakon što je protiv njega javno podignuta optužnica, bio u bijegu više od tri godine i da je njegova konačna predaja Međunarodnom sudu bila uslovljena time da mu Vlada Srbije izda garancije za privremeno puštanje na slobodu.³⁵

11. Osim toga, tužilaštvo tvrdi da ne postoje posebne okolnosti koje opravdavaju Pandurevićevo privremeno puštanje na slobodu.³⁶ Ono tvrdi da Žalbena vijeće nije nikad odobrilo privremeno puštanje na slobodu nekom žaliocu koji je, poput Pandurevića, izdržao samo dvije trećine svoje kazne i koji se nije dobrovoljno predao Međunarodnom sudu odmah po izdavanju javne optužnice protiv njega.³⁷ Tužilaštvo takođe tvrdi da su faktori, koje je predsjednik Međunarodnog suda uzeo u obzir prilikom donošenja odluke o tome da li da mu odobri privremeno puštanje na slobodu relevantni i idu u prilog tome da se Pandurević privremeno ne pusti na slobodu.³⁸

12. Alternativno, ako Žalbena vijeće odobri Zahtjev, tužilaštvo tvrdi da Garancija koju su dostavili Pandurević i Vlada Republike Srbije nije dostatna jer se u njoj ne pominje nadzor nad Pandurevićem, ni oružani ni bilo kakav drugi oblik.³⁹ Shodno tome,

³⁰ Zahtjev, par. 19.

³¹ Zahtjev, par. 19.

³² Zahtjev, par. 20. V. Zahtjev, par. 17.

³³ Odgovor, par. 1, 10.

³⁴ Odgovor, par. 1, 3, 5.

³⁵ Odgovor, par. 1, 4-5.

³⁶ Odgovor, par. 1, 6-8.

³⁷ Odgovor, par. 1, 6.

³⁸ Odgovor, par. 7-8.

³⁹ Odgovor, par. 2, 9.

tužilaštvo traži da Žalbeno vijeće zahtijeva od Vlade Republike Srbije da izda garancije da će Pandurević biti pod oružanim nadzorom 24 sata dnevno.⁴⁰

V. DISKUSIJA

1. Da li postoji opasnost od Pandurevićevog bijega

13. Žalbeno vijeće primjećuje Pandurevićevo odugovlačenje da se preda u pritvor Međunarodnog suda.⁴¹ Žalbeno vijeće takođe konstatuje da je Pandurević osuđen za teška krivična djela i da mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 13 godina.⁴² Tekuća žalba koju je tužilaštvo uložilo protiv njega mogla bi biti povod za bijeg, budući da postoji mogućnost da će mu kazna biti povećana.⁴³ Uprkos tome, Žalbeno vijeće smatra da dvije činjenice govore u prilog tome da ne postoji opasnost od Pandurevićevog bijega. Prvo, Pandurević je već odslužio otprilike dvije trećine kazne koju mu je izreklo Pretresno vijeće. Drugo, Pandurević se i ranije vraćao u pritvor nakon privremenog boravka na slobodi i pridržavao se uslova tog puštanja na slobodu.⁴⁴

14. Osim toga, Žalbeno vijeće uzima u obzir Pandurevićev prijedlog za režim privremenog puštanja na slobodu⁴⁵ i pismenu garanciju Vlade Republike Srbije da će se pridržavati svih naloga Žalbenog vijeće kako bi u obezbijedila Pandurevićev povratak u pritvor Međunarodnog suda u bilo kojem trenutku.⁴⁶ Međutim, Žalbeno vijeće zaključuje da to što je Pandurević rekao da će se pridržavati "svih naloga Žalbenog vijeća o izmjeni uslova, odnosno prekidanju njegovog privremenog boravka na slobodi"⁴⁷ ne zamjenjuje potrebu za dostatnim garancijama.⁴⁸

⁴⁰ Odgovor, par. 2.

⁴¹ V. Odluka od 3. oktobra 2005., par. 7.

⁴² V. gore, par. 3.

⁴³ V. Žalbeni podnesak tužilaštva, 25. januar 2011. (javna redigovana verzija), par. 10-224.

⁴⁴ V. Odluka od 22. februara 2011., par. 14; Odluka od 11. januara 2012., par. 13 i reference koje se tamo navode.

⁴⁵ Zahtjev, par. 17.

⁴⁶ Garancija, str. 1. Žalbeno vijeće shvata da je Vlada Republike Srbije greškom upotrijebila termin "Pretresno vijeće" i da je treba tumačiti kao garanciju upućenu Žalbenom vijeću.

⁴⁷ Zahtjev, par. 17(d)(viii).

⁴⁸ Up. Odluka od 30. januara 2013., str. 3.

Prijevod

15. Žalbeno vijeće zaključuje da te činjenice, zajedno s određivanjem istih uslova kao i prilikom prethodnih privremenih puštanja na slobodu,⁴⁹ sugerišu da će se Pandurević, ako bude pušten na slobodu, vratiti u pritvor Međunarodnog suda kad to zatraži Žalbeno vijeće. S obzirom na gorenavedeno, Žalbeno vijeće se uvjerilo da ne postoji opasnost od Pandurevićevog bijega i da su uslovi pravila 65(I)(i) Pravilnika ispunjeni.

2. Da li će Pandurević, ako bude pušten na slobodu, predstavljati opasnost za bilo koju žrtvu, svjedoka ili drugu osobu

16. Žalbenom vijeću nije poznata nijedna informacija koja upućuje na to da je Pandurević pokušao da utiče ili ugrozi žrtve ili svjedoke tokom prethodnih boravaka na slobodi.⁵⁰ S obzirom na to Žalbeno vijeće ponovo ukazuje na predloženi režim Pandurevićevog režima privremenog boravka na slobodi⁵¹ i Garanciju.

17. S obzirom na gorenavedeno, Žalbeno vijeće se uvjerilo da Pandurević, kad bi bio privremeno pušten na slobodu pod istim uslovima kao i prilikom prethodnih boravaka na slobodi, ne bi predstavljao opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu, pa stoga ispunjava uslove pravila 65(I)(ii) Pravilnika.

3. Posebne okolnosti

18. Žalbeno vijeće je ranije utvrdilo da "dugotrajan pritvor može predstavljati posebnu okolnost u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika i da se to mora utvrđivati od slučaja do slučaja". U kontekstu ovog predmeta, za tu odluku relevantno je nekoliko faktora.⁵² Prvo, postupak protiv Pandurevića ušao je sada u devetu godinu.⁵³ Drugo,

⁴⁹ V. Odluka od 11. januara 2012., par. 19-20.

⁵⁰ Odluka od 11. januara 2012., par. 14.

⁵¹ Zahtjev, par. 17.

⁵² Odluka od 6. juna 2012., str. 3. V. takođe, npr. *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-A, Odluka po zahtjevu Lahija Brahimaja za privremeno puštanje na slobodu, 25. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brahimaj* od 25. maja 2009.), par. 16; *Tužilac protiv Rasima Delića*, Odluka po zahtjevu Rasima Delića za privremeno puštanje na slobodu, 11. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić* od 11. maja 2009.), par. 17; *Tužilac protiv Astrita Haraqija i Bajrusha Morine*, Odluka po

Prijevod

Pandurević je odslužio otprilike dvije trećine kazne i mogao bi stoga ispuniti uslove za prijevremeno puštanje na slobodu.⁵⁴ Treće, njegovi prethodni boravci na slobodi ne pružaju osnov ni za kakvu zabrinutost.⁵⁵ Ti faktori bi mogli ići u prilog tome da se odobr privremenog puštanja na slobodu.

19. Međutim, Žalbeno vijeće ističe da je konačna odluka o tome da li će privremeno puštanje na slobodu biti odobreno ili ne diskreciona odluka Žalbenog vijeća. Žalbeno vijeće stoga mora to odrediti na osnovu kriterija najveće vjerovatnoće i podsjeća da činjenica da je neko lice već osuđeno relevantna.⁵⁶ Nadalje, Pandurevićev zahtjev se zasniva na činjenici da je on odslužio znatan dio svoje kazne, ali razmatranje pitanja da li to predstavlja posebnu okolnost u njegovom slučaju spada u diskreciono ovlaštenje Žalbenog vijeća, tj. duži boravak u pritvoru *može* predstavljati posebnu okolnost. Osim toga, Žalbeno vijeće napominje da Pandurević, iako je mogao *ispuniti uslove* za prijevremeno puštanje na slobodu da nije bilo žalbenog postupka, ne bi imao *pravo* na takvo puštanje.⁵⁷ Drugi relevantni faktori su sljedeći: (i) tekuća žalba tužilaštva protiv Pandurevića čiji bi ishod mogao biti povećanje kazne;⁵⁸ (ii) činjenica da se Pandurević nije predao bez odlaganja kad je doznao da je protiv njega podignuta optužnica;⁵⁹ i (iii) činjenica da je žalbeni pretres u predmetu *Popović i drugi* zaključen.⁶⁰ U ocjenjivanju tih faktora, Žalbeno vijeće, uz suprotno mišljenje sudije Nianga, nije se uvjerilo da

zahtjevu Bajrusha Morine za privremeno puštanje na slobodu, 9. februar 2009., par. 10; *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-A, Odluka po zahtevu Veselina Šljivančanina za privremeno puštanje na slobodu, 11. decembar 2007., str. 3; *Tužilac protiv Envera Hadžihasanovića i Amira Kubure*, predmet br. IT-01-47-A, Odluka po zahtjevu u ime Envera Hadžihasanovića za privremeno puštanje na slobodu, 20. jun 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu Hadžihasanović od 20. juna 2007.), par. 13.

⁵³ Žalbeno vijeće napominje da Pandurevićev argument da je postupak ušao u sedmu godinu zasnovan na računanju od početka suđenja. V. Zahtjev, par. 22 i fusnota 24. Žalbeno vijeće računa trajanje postupka od datuma Pandurevićeve predaje u pritvor Međunarodnog suda. *Up.* Odluka u predmetu Hadžihasanović od 20. juna 2007., par. 3, 13.

⁵⁴ V. npr. Odluka u predmetu *Brahimaj* od 25. maja 2009., par. 15; Odluka u predmetu *Delić* od 11. maja 2009., par. 17; Odluka u predmetu *Hadžihasanović* od 20. juna 2007., par. 12.

⁵⁵ Odluka od 11. januara 2012., par. 13; Odluka od 22. februara 2011., par. 14 i reference koje se u njemu navode.

⁵⁶ V. gore, par. 5.

⁵⁷ Odluka u predmetu *Brahimaj* od 25. maja 2009., par. 15; Odluka u predmetu *Hadžihasanović* od 20. juna 2007., par. 12.

⁵⁸ V. gore, par. 13.

⁵⁹ V. Prvostepena presuda, par. 2224; gore, par. 13.

⁶⁰ *Up.* Odluka u predmetu *Brahimaj* od 25. maja 2009., par. 16; Odluka u predmetu *Delić* od 11. maja 2009., par. 18.

Prijevod

Pandurevićev boravak u pritvoru, uzimajući u obzir konkretne činjenice u njegovom slučaju, predstavlja posebnu okolnost koja opravdava u ovom trenutku bude privremeno pušten na slobodu.⁶¹

VI. DISPOZITIV

20. S obzirom na gorenavedeno, Žalbeno vijeće ovim **ODBIJA** Zahtjev za podnošenje Replike i, uz suprotno mišljenje sudije Nianga, i **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsjedavajući

Dana 14. marta 2014.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

Sudija Mandiaye Niang prilaže suprotno mišljenje.

⁶¹ V. Odluka u predmetu *Hadžihasanović* od 20. juna 2007., par. 13: "Pitanje koje treba riješiti u ovom predmetu jeste da li niži postotak kazne zatvora izdržane u pritvoru – približno dvije trećine – uzet u obzir zajedno sa drugim konkretnim činjenicama predmeta, može takođe predstavljati "posebnu okolnost". Odluku o tome treba donositi od slučaja do slučaja."

SUPROTNO MIŠLJENJE SUDIJE NIANGA

1. Vinko Pandurević je osuđen za pomaganje i podržavanje ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja, te za ubistvo, progon i duga nehumana djela kao zločine protiv čovječnosti; i, kao nadređeni, za ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja i kao zločin protiv čovječnosti. Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina i nalazi se u pritvoru od 23. marta 2005. godine, kad se dobrovoljno predao Međunarodnom sudu.¹

2. Dok čeka izricanje drugostepene presude, Pandurević je podnio zahtjev za privremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Zahtjev).

3. Većina članova Vijeća smatra, u čemu se s njima slažem, da Zahtjev ispunjava prva dva kriterija pravila 65(I) Pravilnika, odnosno da, pod nekim uslovima, ne postoji opasnost od Pandurevićeva bijega² i da on ne predstavlja opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu.³ Međutim, većina članova Vijeća zatim odbija Zahtjev na osnovu toga da ne on ne ispunjava treći kriterij, a to je postojanje posebnih okolnosti.⁴

4. Standard "posebnih okolnosti" istovjetan je s "izuzetnim okolnostima", koje su se ranije nalazile u pravilu 65(B) Pravilnika i koje su se pokazale kontroverznim. Legitimnost tog uslova je već osporavana,⁵ a njegov sadržaj i dalje je inherentno maglovit. Uprkos tome, to je uvriježeno pravo u žalbenoj fazi postupka. Neću ponovo pokretati zakašnjelu raspravu po tom pitanju uprkos tome što kod mene taj koncept i dalje izaziva nelagodu.

¹ V. *Tužilac protiv Vinka Pandurevića i Milorada Trbića*, predmet br. IT-05-86-PT, Odluka po zahtjevu Vinka Pandurevića za privremeno puštanje na slobodu, 18. juli 2005., par. 17.

² Odluka, par. 15.

³ Odluka, par. 17.

⁴ Odluka, par. 19-20.

⁵ Između ostalog i kad se pojavio u novom ruhu "uvjerljivih humanitarnih razloga". V. npr. *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.7, Odluka po žalbi Franka Simatovića na odluku kojom se odbija njegov hitni zahtev za privremeno puštanje na slobodu, 23. maj 2011., str. 1; *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.26, Odluka po žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu Jadranka Prlića, 15. decembar 2011., par. 12.

Prijevod

5. No kad je riječ o ovom konkretnom predmetu i ovom konkretnom kriterijumu, ja se opet slažem s većinom članova Vijeća da "duži boravak u pritvoru može predstavljati posebnu okolnost u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika".⁶ Konkretno, već je bilo zaključaka da boravak u pritvoru u trajanju od dvije trećine kazne izrečene u prvostepenom postupku, čime se ispunjavaju uslovi za prijevremeno puštanje na slobodu ako nema žalbenog postupka, predstavlja "posebnu okolnost" koja opravdava privremeno puštanje na slobodu.⁷ Taj stav je razuman.

6. Većina članova Vijeća navodi druge relevantne faktore, mada nekako nasumice, a da pritom nije jasno koliko je značaja i težine tim faktorima pridato u ovom predmetu.⁸ Čudno je da su među tim faktorima i oni za koje je većina članova Vijeća već odlučila da nisu faktori koji idu protiv zahtjeva, kad se razmatralo pitanje postoji li rizik bijega.⁹ Nejasno pozivanje na diskreciono ovlaštenje Vijeća isto tako nije od pomoći.¹⁰

7. U stvari, kad se prouči obrazloženje iz kojeg proizlazi odbijanje Zahtjeva, još uvijek nije jasno na kojoj se logičkoj osnovi zasniva ta odluka. Pažljivo proučivši sve te takozvane relevantne faktore, i imajući na umu da je Žalbeno vijeće slobodno da na privremeno puštanje na slobodu primjeni bilo koju mjeru koju smatra primjerenom, moglo bi se opravdanje za tu odluku svesti na ovu opasku: žalba tužilaštva i dalje je u toku i mogla bi rezultirati povećanjem kazne.

⁶ Odluka, par. 18, fusnota 51 i reference koje se tamo navode.

⁷ *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-A, Odluka po zahtjevu Lahija Brahimaja za privremeno puštanje na slobodu, 25. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu Brahimaj), par. 15-16; *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-A, Odluka po zahtjevu Rasima Delića za privremeno puštanje na slobodu, 11. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić*), par. 17-18; *Tužilac protiv Envera Hadžihasanovića i Amira Kubure*, predmet br. IT-01-47-A, Odluka po zahtjevu u ime Envera Hadžihasanovića za privremeno puštanje na slobodu, 20. juni 2007., par. 12-13, fusnota 35.

⁸ V. Odluka, par. 19. Ističem da većina članova Vijeća kao jedan od faktora navodi "činjenicu da je žalbeni pretres u ovom predmetu zaključen". Ne razumijem na koji način taj faktor može negativno uticati na zahtjev. Većina članova Vijeća to ne objašnjava. Po mom mišljenju taj faktor govori u prilog privremenog puštanja na slobodu, jer to znači da nije potrebno da Pandurević bude fizički prisutan na Međunarodnom sudu do izricanja drugostepene presude.

⁹ V. Odluka, par. 13. Većina članova Vijeća, između ostalog, podsjeća da se "Pandurević nije promptno predao kad je doznao da je protiv njega izdata optužnica". Ne shvaćam zašto je ta primjedba relevantna ako je većina članova Vijeća već zaključila da ne postoji opasnost od Pandurevićeva bijega.

¹⁰ V. Odluka, par. 19.

Prijevod

8. Ta opaska odbacuje druge jednako moguće alternative da kazna možda neće biti povećana ili bi čak mogla biti snižena ili potpuno ukinuta. Još je više zabrinjavajuće to da bi taj faktor, na kojem počiva sva težina odluke većine članova Vijeća, mogao postaviti presedan na osnovu kog bi bilo zabranjeno svako privremeno puštanje na slobodu ako je u toku žalba tužilaštva. To bi se kosilo s prijašnjim uravnoteženim odlukama u kojima tekuća žalba tužilaštva nije spriječila sudije da vrijeme provedeno u pritvoru uzmu u obzir kao posebnu okolnost koja opravdava privremeno puštanje na slobodu.¹¹

9. Ono što je ovdje relevantno nije da li bi kazna mogla biti povećana u žalbenom postupku. Odobravanjem privremenog puštanja na slobodu izbjegla bi se situacija u kojoj bi Pandurević ostao u zatvoru u vezi s kaznom koja je mogla opravdati prijevremeno puštanje na slobodu da je žalbeni postupak bio ranije zaključen.¹² S obzirom na predviđeni raspored za izdavanje drugostepene presude, moguće je da se ovdje radi o osam mjeseci do godine dana potencijalno bespotrebnog pritvora koji se može izbjeći.

10. U slučaju da sadašnja kazne zbog žalbe tužilaštva bude povećana, ne bi bila nanijeta nikakva šteta pravdi. Privremeno puštanje na slobodu nije prijevremeno puštanje na slobodu. Ako bude pušten na slobodu, Pandurević bi još uvijek bio vraćen u pritvor za izricanje drugostepene presude. Kazna, bilo potvrđena bilo povećana, počela bi ponovo teći. Ako bude potrebno, Pandurević bi odslužio povećanu kaznu koju izrekne Žalbeno vijeće.

11. Između dviju alternativa, jedne kojom bi mogla biti nanijeta šteta i druge kojom se ne nanosi nikakva šteta, ja se opredjeljujem za potonje. Ja bih bio odobrio Zahtjev.

¹¹ V. Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 10, 15-16; Odluka u predmetu *Delić*, par. 8, 17-19; *Tužilac protiv Astrita Haraqija i Bajrusha Morine*, predmet br. IT-04-84-R77.4-A, Odluka po zahtjevu Bajrusha Morina za privremeno puštanje na slobodu, 9. februar 2009., par. 5, 10; *Tužilac protiv Jelene Rašić*, predmet br. IT-98-32:1-R77.2-A, Odluka po hitnom zahtjevu Jelene Rašić za privremeno puštanje na slobodu na osnovu pravila 65(I), 4. april 2012., par. 8, 12.

¹² Iako pritvorenik koji je izdržao dvije trećine svoje kazne ne stječe *pravo* na prijevremeno puštanje na slobodu, ne može se zanemariti „dosljedna praksa Međunaridnog suda u kojoj činjenica da je osuđena osoba izdržala dvije trećine kazne uvelike ide u prilog prijevremenog puštanja na slobodu“. V. *Tužilac protiv Haradina Bale*, predmet br. IT-03-66-ES, Javna redigovana verzija odluke Predsjednika od 28. juna 2012. o prijevremenom puštanju Haradina Bale, 9. januar 2013., par. 39.

Prijevod

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/
sudija Mandiaye Niang

Dana 14. marta 2014.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]